

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam,
3361. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1955,
december 14.,
szerda

Pártunk neveltje — az újipus ember

A Nagy Októberi Szocialista Forradalmat döntő fordulatnak nevezik az emberiség történetében és ez a meghatározás minden szempontból helytálló. Az azóta eltelt közel négy évtized alatt nemcsak a földkerekség egynegyed részének társadalmi és gazdasági berendezése változott meg gyökeresen, nemcsak új városok nőttek ki szinte a földből a pusztaságok közepe és gazdag termővidékek foglalták el az őserdők helyét, nemcsak államok berendezése és tájak képe változott meg alapjaiban, de átalakultak maguk az emberek is, akik mindezeket a változásokat létrehozták.

Lenin és Sztálin tanításaihoz híven, melyek értelmében „...a szocializmus elsősorban nevelés kérdése...” és „...a világ valamennyi tökéje közül a legértékesebb tökéje az ember...” a Szovjetunió Kommunista Pártja mindig alapvetően fontos feladatának tartotta az újipus, szocialista ember kialakítását.

Ezt a nagyszerű eredményt általában mindenben igazolt utat követte országunk munkásszótáinak pártja, fennállásának közel harmincöt esztendeje óta. E köveket az nevelőmunka nélkül hogyan is lehetett volna leleplezni a széles néptömegek előtt a burzsoá-földesúri rendszer nyelvével — a nemzetiiségeket egymás ellen uszító, a munkásságot természetesen szétválasztó, a dolgozó parasztságtól elszigetelő igyekvő, az országot a fasizmus gyarmatává süllyesztő — politikájának igazi jellegét. Hogyan lehetett volna meggyőzni a félkezessé vált nemzetiiségeket, a szovjetellenes hírvérteket elkábitott és félrevezetett becsületes, de tájékozatlan emberek millióit a fasizta propaganda hazug voltáról?

Ahhoz, hogy a bel- és külföldi tökések kizsákmányolásból sanyargatott, az embertelen fasizta háborút megítélő dolgozó tömegek „a feyverő az egyik vállról a másikra vessék”, hogy harcolni tudjanak elnyomók és gyilkosok ellen, ahhoz az RKP-nak hosszú és fáradhatatlan nevelőmunkát kellett végeznie.

Hazánk felszabadulása után az RKP tömegnevelő munkája új jellegűt öltött és még szélesebb alapot nyert tovább. Anélkül, hogy a párt harcot indított volna a burzsoá ideológia és a fasizmus lélekmergő propagandája ellen — amely világszerte felmérhetetlen pusztítást végzett az emberek tudatában, — sohasem lehetett volna az új, szocialista embertípus kialakítani.

Az új világ építőjének újipus embernek kell lennie, aki letörte a régi korlátokat, az individualizmus és nacionalizmus béklyóit, aki ismeri és megérti a társadalom fejlődésének törvényeit, aki sokoldalú kultúrával, alapos szakérteliséggel rendelkezik, aki odaadón és lelkesen küzd — a párt vezetésével — dolgozó népünk anyagi és kulturális színvonalának szakadatlan emeléséért.

Pártunknak ez a hatalmas nevelőmunkája nemcsak abból állt és áll, hogy türelmesen megmagyarázza a legszélesebb néptömegeknek a párt politikáját és meggyőzze a politika helyességéről. Mindezen túlmenően, pártunk a lelkesítő példák ezreit állította egész népünk elé, a multban az elnyomó rendszer elleni, ma pedig a szocializmus országunkban való felépítéséért vívott harcban.

A párt neveltjei voltak ők mind — kommunisták, KISZ tagok, — akik rettenhetlenül harcoltak dolgozó népünk felszabadításáért; akik bátran néztek szembe a sziguranca és a Gestapo emberei mivoltukból kivetkőzött próbáikkal; akik, féltelmet nem ismerve, változtatták át a hadbírószék tárgyalótermét a széles néptömegek felvilágosításának negyöző erejű szószekeivel; akik csüggedést nem ismerve, igazi kommunista egyetemékké tették Doftana-t, Jilava-t, Tîrgu-Jiu-t és a burzsoá-földesúri rendszer többi hírhedt börtönét. A párt nevelte Haja Lîscu-t, a törekény fiatal lányt, aki erősebbnek bizonyult hőhérsáinál; Vasile

Roaitát, kinek szírénsája nemcsak Grivica munkásait hívta harcra, de figyelmestető szava elhatolt az egész fasiműsényegette országba; Józsa Bélát, a költőt és forradalmárt, ki összeronsolt testtel, de törhetetlen szilárdsággal vágta hőhérsá arcába: „Ez mind hiábavaló, övönzi mi fogunk!”

Ille Pintilie, Breiner Béla, Elena Pavel, Ooskó Teréz és a többi megszámlálhatatlan sok hős élete és halála nemcsak egyes személyek nagyságának és áldozatkészségének soha el nem halványuló, ragyogó példája, de mindenki számára ékeesen szóló bizonyítéka az e hősöket nevelő kommunista párt nagyságának és erkölcsi erejének.

A pártnevelte hősök új hadserege állt 1944 augusztus 23 után az országunkban folyó építőmunka élére. A szocialista munka hősei fáradságot nem ismerve állították minden erejüket és tehetségüket a szocializmus felépítésének szolgálatába. Vasilache Constantin esztérályos, Cîncu Maria szövönő, Hajdu Gyula bányász, Voichita Vasile traktoros megtestesítő annak az új embertípusnak, kinek számára a munka „megtestesítés és becsület kérdése” lett. Az ő nyomdokain haladnak városunk gyáraiban Lascu Ilie és Schneider Adam, a „I. Ranghej” gyár kiváló esztérályosai, Haragasin Maria, a „December 30” gyár szakmai versenyének elenjárója, Kucselata Mihály, a „G. Dimitrov” gyár élmunkása és annyi sok más elenjáró dolgozó.

Mi az, ami munkájuk kiváló eredményeit biztosítja? Nem pusztán a kitünő gépi berendezés, nem csupán a jó szakmai felkészültség, hiszen mindez a kapitalisták gyáraiban dolgozó munkásoknál is kisebb-nagyobb mértékben megvolt. Nem volt meg, nem lehetett meg viszont a Malaxák és Auschnittok, a Wickersek és Göring-Werkok számára dolgozni kényeszerülőkben, a „miken az ország, magunknak építjük” lelkesítő tudata.

Gyárak és üzemek munkahelyein, a szántóföldeken, az irodákban, napról-napra nő azoknak a száma, akik átérték, hogy munkájukkal nemcsak a saját és családjuk mindennapi kenyerét biztosítják, de ezen túlmenően hozzájárulnak a szocializmus felépítéséhez hazánkban.

Mérnökök, tanárok, orvosok ezrei értették meg, hogy ott van a helyük a kétkézi dolgozók mellett, hogy velük vállaltva, őket támogatva és segítve kell munkálkodniuk egy gazdagabb, műveltebb élet megteremtéséért.

Mi jellemzi elsősorban hazánk újipus embereit? Nemcsak magasabb szakmai színvonaluk, haladótt munkamódszereik, jobb időbeosztásuk. Ez csak egy része a dolognak. A szocializmus emberének legfontosabb jellemvonása az a lelkesedés, áldozatkészség, legyőzhetetlen derűlátás, a jövőbe vetett szilárd hit, mely átsegit minden fáradságon, akadályon.

Ernek az új embertípusnak kialakulása nem volt könnyű feladat. Pártunk több mint három évtizedes kemény harcát folytatta ezért. Harcában a marx-lenini eszmék, a Szovjetunió Kommunista Pártjának gazdag tapasztalatai vezették. A harc módszere az ellenséges eszmék és befolyások következetes leleplezése, a párt vonalának türelmes megmagyarázása és a gyakorlatba való következetes átültetése volt. Az elméleti megalapozás mellett megdönthetetlen erejű gyakorlati érvel is voltak pártunk nevelőmunkájának: az általa nevelt hősök és újipus emberek nagyszerű példája és a szocializmus építésében elért kézzelfogható sikerek.

Az a határtalan lelkesedés, azok a kiváló munkások, melyekkel hazánk dolgozó népe az RMP II. kongresszusát országsszerte fogadja, ékeesen szóló bizonyítéka annak, hogy pártunk három évtizedes nevelő munkája meghozta gyümölcsét: új emberek dolgoznak, akik a párt vezetésével rendíthetetlenül küzdenek népköztársaságunk megerősítéséért, a szocializmus felépítéséért, a haladásért, a békeért.

Kimagasló versenyeredmények Vajdahunyadon

A vajdahunyadi „Gh. Gheorghiu-Dej” kohászati kombinát vasmunkásai fokozott versenyüzellemben készülnek december 23 méltó fogadására. A hengerlő osztály munkásai zsalékra teljesítették tervfeladataikat.

Kimagasló versenyeredmények az A. 6. számú kohó munkásai százalékos teljesítését értek el, az 156,9 százalékos teljesítette globális

A II. pártkongresszus tiszteletére

A vállalások teljesítéséért

A II. pártkongresszus tiszteletére tett vállalások teljesítéséért harcol ezekben a napokban városunk minden üzemi és szövetkezeti dolgozója. A közeledő nagy esemény egyre szebb eredmények elérésére ösztönzi a „I. Ranghej” szerszámgyérvár dolgozóit is. A globális termelési tervet novemberben 134,86 százalékkal teljesítették. Készáru tervüket 29,94 százalékkal haladták túl, emellett választéki tervüknek is 100 százalékkal eleget tettek. Köszücségeti cikkekéből 10,45 százalékkal gyártottak többet az előirányzott mennyiségnél.

A gyár dolgozói vállalták, hogy az esztérályosok évi gyártási tervét december 15-ig befejezik. Eddig úgy dolgoztak, hogy lépést tudnak tartani vállalásukkal, ami azt jelenti, hogy a vállalt határidőig elkészítik az egész évre tervezett esztérályos mennyiséget.

Az évi terv más mutatószámok teljesítésével is jól állnak. Vállalták, hogy évi globális termelési tervüket 32 százalékkal túlhaladják, November végéig már 124 százalé-

Növelik a terven felüli szocialista felhalmozást

A villanygyár dolgozói is fokozott lendülettel végzik munkájukat, hogy méltó eredményekkel fogadjassák a pártkongresszust. A dolgozók szorgalmas munkája folytán a gyár novemberi előirányzatát 136,1 százalékkal teljesítették. Ugyanakkor jelentős mennyiségű üzemanyag megtakarítást is elértek. A saját célra használt fűtőanyag-mennyiséget sikerült 16,4 százalékkal csökkenteniük.

Kiváló teljesítményt értek el a szocialista felhalmozás terén. Az üzem dolgozói vállalták, hogy az év végéig 400.000 lej értékű terven felüli szocialista felhalmozást adnak a hazának. Ezt a vállalkozást már jóval felülmúlták, ugyanis november 1-ig 630.000 lejt teljesítettek.

Jóminőségű furugépeket készítenek

Az „Oltelul” termelészövetkezet dolgozói vállalták, hogy a II. pártkongresszus tiszteletére elkészítik az első 30 furugépet. Lelekes munkát fejtettek ki, hogy eleget tegyenek vállalásuknak. Szorgalmukat siker koronázta. Eddig már elkészítettek 15 darabot. A furugépek — mint több szakértő is megállapította — igen jó minőségűek.

A furugépek elkészítésében kitűnt szorgalmas munkájával a kommunista Bencican Iuliu és Badalik Gyula brigádfelölös. A brigád tagjai Hoffmann István, Jankovics Milivoj, Balogh István is hozzájárultak a siker eléréséhez.

Az üzem dolgozói értékes segítséget kaptak Janovics Gyula és Oláh József műhelymesterektől, akik minden tudásukkal arra törekedtek, hogy a gépek minél tökésebbek legyenek. Szakmai utmutatásokat adtak az üzem dolgozóinak.

A dolgozók vállalták, hogy a pártkongresszusig még 25 furugépet állítsanak elő, ami azt jelenti, hogy tizzel felülmúlták vállalásukat.

Kotvány Lucsia,
levelező.

ban teljesítették az évi globális termelési tervet. Az árutervet a vállalt 35 százalékos teljesítésből már 21 százalékkal haladták túl. A mezőgazdasági minisztérium részére gyártott termékek évi tervét a vállalt 114,5 százalé helyett 117 százalékkal teljesítették november végéig.

A köszücségeti cikkek gyártásánál a vállalt 27 százalékos teljesítésből már 19 százalékat teljesítettek.

Az önköltségi árat a vállalt 3,36 százalékos csökkentés helyett már 5,52 százalékkal sikerült csökkenteniük. A munka termelékenységét 2,51 százalékkal emelték az év végéig vállalt 3,62 százalékból.

A tervenfelüli szocialista felhalmozás növelésében is jelentős eredményeket értek el. Novemberben a vállalt 355.333 lej helyett 396.922 lejt teljesítettek.

A szocialista versenyben kitűnt a Márk János vezette „I. Ehrenburg” brigád 225 százalékos normatelteljesítéssel és a Schneider Adam irányításával dolgozó „Nicolae Vasu” brigád, amelynek tagjai 313 százalékos teljesítést értek el. Az IMSz brigádok közül kitűnt az 1. és a 6. számú brigád. Epevénielg Laczkó István lakatos közel 320 százalékos normatelteljesítéssel és Tuleu Aurel 190 százalékos teljesítéssel kerültek az élre.

I. Chisinevschi elvtárs 50 éves

Az RMP KV és a minisztertanács üdvözlöte Iosif Chisinevschi elvtárhoz 50. születésnapja alkalmából

Iosif Chisinevschi elvtársnak. A Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a Román Népköztársaság minisztertanácsa 50. születésnapod alkalmából melegen üdvözlöl téged, drága harcostársunkat. Mint pártunk vezető harcosa, nagy felelősséggel járó párt- és állami tisztségeket viselő tagja, lelkiismeretesen és mélyszéggel odaadással teljesítetted a rád bízott feladatokat.

A Román Munkáspárt, a Román Népköztársaság kormánya és országunk dolgozói rendkívül nagyra értékelik a párt megerősítésével, a népi demokratikus rendszer megteremtésével és megszilárdításával kapcsolatos érdemeidet.

Tiszta szívünkkel jó egészséget, munkabírást kívánunk neked a párt, a munkásszótá, a nép javára a szocializmus sikeres építéséért.

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI VEZETŐSÉGE A ROMÁN NEPKÖZTÁRSASÁG MINISZTERTANÁCSA

(Folytatása a 2-ik oldalon).

A szakmai verseny elenjárója

A CFR főműhely szerelő-osztályán dolgozik Kovalik Antal párttag, csapatvezető. „A szakma legjobbját” megtestesítő cím viselője. Piscioli Ilie mernök, az üzemosztály vezetője ezeket mondja róla:

— Kovalik Antal jól megfontoltan szervezi meg a csapat munkáját. Mestersége műszerezés és szerelő, de most egy olyan munkacsapatot vezet, amely főleg bádógosmunkát végez. A csapat feladata ugyanis a javításban levő mozdony gőzkazánok külső burkolata javításának elkészítése, — a kazán „felöltöztetése”. Szerelőképeségével pótolta az eleinte hiányzó szakmai ismeretét. A II. pártkongresszus tiszteletére szervezett szakmai versenyben pedig a csapatban ő nyerte el a „szakma legjobbját” címet. Nem véletlen tehát, hogy ez a munkacsapat az első az üzemosztályon. Jóminőségű munkát végeznek, mindent a megfelelő időben, s így mennyiségi feladataikat is teljesítik. Novemberben például 57 %-os tervteljesítést valósítottak meg. Az üzemosztály szakszervezeti bizottságának elnöke — Maciulski Alexandru elvtárs pedig ezeket mondta róla:

— A társadalmi munkából is derekasan kiveszi részét. Egyike a legjobb szakszervezeti csoportszervezőknek. Ezenkívül mintegy hat hónapja az osztálybizottság pénzügyi felelőse is helyettesíti, s ezt a munkát is jól végzi.

Kovalik Antal elvtárs „mindemitt ott van”, — mondják róla munkatársai. — A csarnokban is, meg a javítóműhelyben, de ha szükségesnek látja, személyesen irányítja azt a két-három tagból

álló munkacsoporthoz, amely kint a vonalon végzi az utolsó műveleteket.

Alacsonytermetű, középkorú ember Kovalik Antal, „a szakma legjobbját” cím viselője. A szerelő-csapatban végzett munkájával kapcsolatban elmondotta, hogy 1953-ban került a főműhelybe, s egy ideig különböző helyeken dolgozott, ahol éppen szükség volt

munkájára. Később pedig megbízták az egyik szerelőcsapat, — a főműhely „öltöztető” csapatának vezetésével.

— En javasoltam a csapat élére, mert ismertem szervezőképességét és szaktudását, hiszen egy időben együtt dolgoztunk a „December 30” gyár karbantartási műhelyében, — mondja Ilies Petru mester, majd így folytatja:

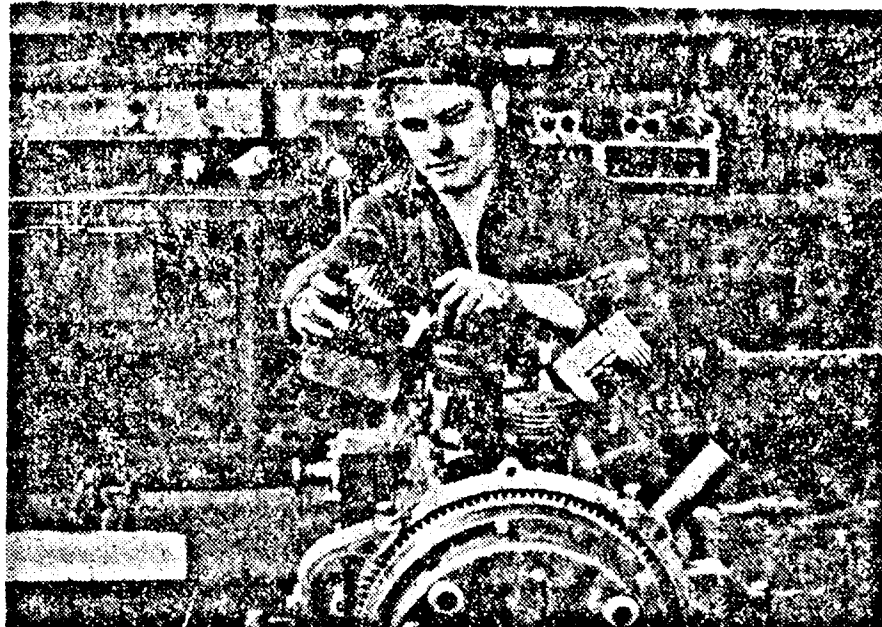
— Bizony, többeknek nem tetszett ez, mert sértette „szakmai büszkeségüket”, hogy olyan em-

bert állítottak a csoport élére, aki azelőtt másutt dolgozott és — mint mondták — „nem sokat ért a szakmához”. Az igazság az, hogy azelőtt ez a munkacsapat volt a legférgyelemzetlenebb az egész szerelőcsoportban, s természetesen, a leggyengébben is teljesített. Ez főleg a régi csapatvezető hibája volt, tehát szükségessé vált helyettesítése. A csapatból senki sem vállalkozott erre a feladatra, de az egész szerelőcsoportban is nehezen találtunk olyan embert, aki vállalta volna ezt a munkát. Kovalik Antal bátran vállalta a csapat vezetését. Ami a szakmai képzettség „hiányát” illeti, rövidesen rájöttünk munkatársai, hogy Kovalik Antal úgynevezett „univerzális” ember: sok mindenhez ért és szorgalmasan tanul. Pedig többen meglágták az elején a segítségét. Így tett például Dimitriu Dumitru, a csapat egyik legjobb szakembere. Kovalik Antal küzdeni akarásával ledöntötte a kezdeti akadályokat, s a kullogó csapatból elenjárót kovácsolt. Megváltozott az emberek véleménye. Három-négy hónap eltelté után Dimitriu Dumitru lett Kovalik legjobb munkatársa, első segítése a termelésben.

Most, a nagy esemény előtti hetekben, a munkacsapat tagjai új feladat végrehajtására vállalkoztak: a CFR főműhely szerelő-osztályán ritkán javítanak függőleges gőzkazánt, ezért ez a munka szokatlan, s a munkacsapatok idegenkednek az ilyen szerű feladatoktól. Kovalik Antal csapata elhatározta, hogy megszokott munkája mellett a kongresszus méltó köszöntésére megjavít egy függőleges, rögzített gőzkazánt is.

Sz. J.

Kisipari termelőszövetkezeteink élmunkásai

Az „Autouniversal” szövetkezet gépkocsijavító műhelyében dolgozik Kóból János, aki tervét rendszeresen teljesíti. Novemberben is hetvenhét százalékkal haladta túl tervelőirányzatát. Képünkön Kóból János látható munkaközben.

A „Varga Katalin” termelőszövetkezet dolgozója Bakos Mária. A babatömő osztályon derekasan végzi munkáját. Novemberben is 140 százalékkal haladta túl irányzatát. Képünkön Bakos Mária látható munkaközben.

Gondatlanul kezelt terménybegyűjtő központ

Morodáról, Nagygeregről, Draucáról, Seléndről, Tauráról és Nádasról terménnyel megrakott szekerek érkeznek naponta a tervnapi begyűjtőközpont raktárai elé.

Morodáról például Bufta Dumitru tisztított napraforgót adott át az államnak. Rajlu Georgehe, Farkas István és Pribeag Gheorghe tervnapi dolgozó parasztok egészséges, nagyszámú, válogatott kukoricát adták be. A legtöbb dolgozó paraszt kifogástalan terményt hoz a begyűjtőközpontba. Akadnak azonban kivételek is. Nicola Sofia Morodáról például rostált, tisztá napraforgót helyezett a zsák tetejére, míg alul szemetes, használhatatlan napraforgóval töltötte meg a zsákot. A raktárnok, Scrob Alexandru azonban észrevette a csalást és nem vette át a terménynek nevezett hulladékot.

A raktározás a begyűjtő központ feladata. Tervnapi azonban sok gondatlanság mutatkozik ezen a téren. Az I. számú raktárban a burgonyát gyékénytakaróval borították le, a 3. számú magtárban a napraforgót, bu-

zát és babot havonta kétszer-háromszor átlapátolják. Ez helyes. A 4. számú magtárban azonban egész más a helyzet. Két méter magasban halmozták fel a csöveskukoricát. Az egyik sarokban válogatják a rossz kukoricát, nehogy a nagy halomba rakott kukorica megpenészedjen. Ez azonban nem elegendő. A kukoricát ez évben esős időben takartották be és a nedves kukorica a zárt helyiségben befűl. Vajon tudott-e erről a begyűjtő központ vezetője? Tudott, csak nem érkezett meg a vagon, no meg a penészes kukoricát felhasználhatja a szeszgyár! — mondotta. Ilyen kibúvókkal halogatták az intézkedést. Ez a helyzet tarthatatlan.

Az idén itt is építettek négy, egyenként 15 vagon befogadóképességű, betonoszlopokon nyugvó szellős góré. Két góré már megtelt kukoricával. Hiba azonban, hogy nem fejezték be az építést. Eredetileg októberre irányozták elő az építkezés befejezését, csak anyaghiány, ember

és igahány miatt elkéstek. Noha már decemberben járunk, a górék még ma sincsenek készen. A négy góré közül az egyiknek még oldala sincs, s jóformán a teteje is hiányzik. A többi sem dicsérekedhet valami kitűnő tetőzettel. A telére rakott cementlapok között betörték ugyan agyaggal, ha azonban esik, csak úgy megázik a kukorica, mintha szabadban lenne. Turlea Matei raktáros szerint egy heti tartós esőzés alatt megromolhat a kukorica. Ki felel ezért? Először is a górék építését irányító mérnök: Dumitrescu Ovi Iiu.

Jobb híján befedhetik kukoricaszárral, vagy szalmával is a górékat, ami — ha nem is tartós — de az eső ellen ideiglenesen védelmet nyújt s ami a legfontosabb: nem ütközik nehézségbe a beszerzése.

A kukorica kvóta beadása tovább folyik. Óránként 5–10 zsákkal megrakott szekér áll meg a raktárak előtt. Gyűl a termény. A dolgozó nép élelmiszertartalékát tehát meg kell becsülni.

Szender Károly

Megbeszélést tartottak a tanulásban élenjáró pionirok

Az IMSZ szervezet rajoni bizottsága a rajoni tanügyi osztállyal együtt, december 4-re megbeszélést hívta össze Nagyszentmiklóson tanulásban élenjáró pionirjait.

A megbeszélésen Chosa Elena és Bartl Gerda pionirok beszámoltak arról, hogyan érték el tiszta kitűnő eredményt tanulmányaikban, milyen módszerrel tanultak és hogyan segítették a tanulásban gyengébb társaikat. Hangsúlyozták, hogy éltanulók csak az lehet, akikben van akarat, aki az órákon figyel és jegyzeteket készít, aki rendszeresen elvégzi a házi feladatokat és lelkiismeretesen készíti a következő napi leckéit.

A beszámolót követő vitában a pionirok ismertették, hogyan osztják be idejüket és hogyan készülnek a következő napra. Rámutattak arra, hogy alapos készülődés szükséges előbb a nehéz, aztán a könnyű lecke megtanulása, majd az írásbeli feladatok elvégzése.

Jacob Elena, a nagyszentmiklósi tíz osztályos iskola pionirja, beszámolt arról, hogyan sikerült iskolájukban és különösen az IV. B. osztályban megjavítani a fegyelmet.

Lovriniszki Mária és Kovács Margit pionirok rámutattak a különböző nemzetiségű pionirok közötti együttműködés jelentőségére. Ismertették a

pionirok előkészületét a Román Munkáspárt II. kongresszusának köszöntésére: a fegyelmet és a tanulmányi munka megjavítására irányuló törekvéseket, valamint az általuk kezdeményezett ócskavasgyűjtés eredményeit.

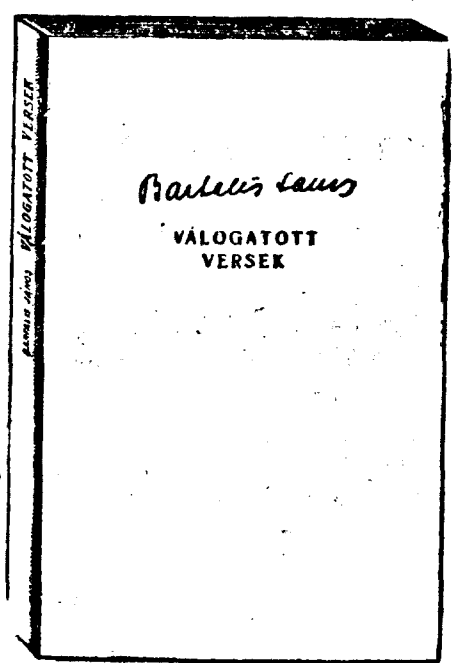
A megbeszélés végén levonták a tanulságokat és szép ajándékokkal lelkesítették további jó munkára az élenjáró pionirokat.

A megbeszélést Nagyszentmiklós város pionirjainak kulturműsora zárta be.

Szűcs Gyula, levelező

Le nem közlő levelek nyomán

„Ne ismétlődjen meg” címmel nemrégiben levelet kaptunk Hotarun Tiberiu levelezőnkől, aki azt panaszkolta, hogy a városi néptanács pénzügyi osztályán a 19–20-as számú befizetési fióknál dolgozó tisztviselőnek ideges, elvtársiatlan magatartást tanúsítanak a felek iránt. A levelet eljuttattuk a városi néptanács panaszoldójához, ahonnan arról értesítettek bennünket, hogy Boar Dolina tisztviselőt, — aki többszöri figyelmeztetés ellenére sem változtatott viselkedésén — kizárták az IMSZ szervezetből. Faur Carolinát, aki ez idő alatt szabadságon volt, amint hazajön, az IMSZ alapszervezetben figyelmeztetik magatartása megváltoztatására.

Egy szerény ember Biris Ludovic. Arcát mely barázdák szánták, nélkülözésről, nyomorról, embertelenül nehéz munkáról tanuskodnak. A múlt szenvedéseit csak jóvőre vetett hité enyhítette. A párt neve, a párt vezetése élete útján és a nehézségeket, a kizárásokat kommunizmus melletti viselte el. Az ügy, amelyért harcolt, igaz ügy, a dolgozó nép ügye volt. Biris Ludovic rendíthetetlenül hitt a végső győzelemben és ma már emelt fővel halad a szocializmus építőként. Fáradságtalan munkája az új élet építésének. A múltat, mint valami rossz álmodat idezi. És ha visszagondol a sötét időkre, méginkább megacélozódik elhatározása, még nagyobb odaadással végzi a red bizott feladatát.

Biris elvtárs a Graviura vállalatnál dolgozik. Munkástársai szeretettel veszik körül, megfogadják tanácsait és elismeréssel beszélnek róla. Különösen a fiatalok gyakran felkeresik munkahelyén, utbaigazlást kérnek, s ilyenkor Biris Ludovic nem sajnál sem időt, sem fáradságot. Nem egyszer beszélt a munkásoknak, az ifjaknak a párt harcról, az illegális munkához, a munkásoknak, az ifjaknak a párt harcról, az illegális munkához, a munkásoknak, az ifjaknak a párt harcról, az illegális munkához.

A közelmúltban felkerestük Biris elvtársat és megkértük, hogy beszéljen nekünk a párt harcról, arról, hogy az illegális partmunkában hogyan küzdöttek a kommunisták a dolgozó nép érdekében, jobb létért. Biris elvtárs örömmel tett eleget kérésünknek.

— A harmincas években történt, — kezd —, amikor már nyilvánvalóvá vált a tömegek előtt is, hogy egyedül a Kommunista Párt védelmezi a dolgozók érdekeit. Egy este, mikor már az utcák kihaltak, tíz óra után, elindultam a pártgyűlésre. Amikor az utolsó házakat is elhagytam, nehezen tájékozódtam, távolból a repülőter épületei világítottak, ezután igazodtam.

Igaz ügyért

A megbeszélés helyén már vártak az elvtársak. „Nem követelt senki?” — kérdezték. — Nem. Akkor kezdjük a gyűlést.

Több, mint husz becsületes munkást, kommunistát hívunk össze, s a szabad éjszakai tartott meg a pártgyűlést. Sokkal biztonságosabb volt ez a hely, mint a városban, ahol úgy nyüzsgöttek a sziguranca bérencék, mint elhagyott fű törzsében a férgek.

Az egyik elvtárs ismertette feladatainkat a közeledő választáson, amelyen mi, munkások is részt veszünk. Javasolta, hogy válasszunk jelöltet a legbecsületebb dolgozók közül, olyanokat, akik hűségesebben védik a munkások szociális ügyét.

Hosszan vitattuk a kérdést, körültekintően mérlegettük, kik legyenek a jelöltek. Az én nevem is a listára került, egyhangúlag javasolták valamennyien. Emlékeztet szövegemre az a gyűlés. Az elvtársak bizalma felémöl érzéssel töltött el.

Már másnap fáradságtalan, meggyőző tevékenységgel készítettük el munkástársainkat a közeledő választásra. Két nap telt el az emlékeztető gyűlés óta és este, bizonyára „a szabad választások” előkészítése jegyében, két detektív és egy rendőr „látogatott” meg. Előbb fűzetesen átkutatták lakásomat, aztán felszólították, hogy kövessem őket a sziguranca-csárba.

Az embertelen vadállatiaskodásról hírhedt városunk szigurancaőrök vigyorogva tartotta előm a jelölő-listát. S mielőtt kérdezt volna, öklözni kezdte arcomat. Ez volt nála a „bevezető” megfélemlítés.

— Kik azok a barátok, vagy „elvtársak”, akikkel együtt elhatároztátok, hogy jelölt leszel? — kérdezte lihegve.

— Nem tudok semmiről, — válaszoltam.

— Beszélj, mert megöllek! — rontott rám magánkeleti öröklettel.

Ettől kezdve nem válaszoltam a kérdéseire. Szótlanul tartam a rednizduló üteket, s ez ugátszik még jobban felbőszítette a príbékét.

Adok én nektek képviselőiséget! Adok én nektek kommunizmust! — ordította, miközben porlycsapásként zúdította rám az üteket.

A vad kinzásra még elsántabba váltam. Egyetlen szót nem bírt kicsikarni belőlem, s amikor megelégtette a kinzást, a „kommunista-gyűlölet” letartóztatottak közé záratott. Egyek azon a gyűlésen is résztvettek.

Nem beszéltem elvtársak, egyetlen nevet sem szedtek ki belőlem. Elkészülhetünk rá, hogy az igazságot szövednünk kell, de van-e szebb hívatás, mint a dolgozó szent ügyéért harcolni, szenvedni.

— Kezdjünk éhségsztrájkot! — indítványozta valaki.

— Csatlakozom a javaslatához!

— En is.

— Mátlól kezdve nem fogadjuk el az ételt.

Hét napig oltasautasítottuk az ételt. Hozzáértőinknek, feleségeinknek, anyák és gyermekek nap, nap után könyörgöttek a szigurancafőnököknek, hogy engedjék szabadon szeretteiket, de mindhiába.

A hetedik napon lázas betegem jöttengtem a zárka egyik sarkában. Elvtársaim követelték: engedjenek szabadon, hogy orvosral kezeltessem magamat. A kérésüket fülekre találták.

S amíg a városban a munkások legjobbjait fogva tartották és vadállati kinzásoknak vetették alá őket, addig a tőkés és földesurak kedve szerint előkészítették és megtartották a „szabad választásokat”.

A választások lezajlottak és a szigurancafőnök várta, hogy megérkezzen a kitűntetés, amiért „sikerült” a

választás. Most már ugátszott elment a veszély és a letartóztatottak erőltetett kövételére engem kénytelen volt szabadonbocsátani.

— Remélem elment a kedved a jelöléstől, — nyugtáztam. De választás sem méltatott. Erre ordítani kezdett. — Takarodj a szemem előtt!

Odahaza léres volt a kamra, feleségem és három gyermekem várt. Az üteglelések nyoma még feketén tarthatott arcomon. Másnap elvonszorgtam a munkahelyemre, a CFR vasúti főmunkahelyre és jelentkeztem az orvosnál, hogy beteg vagyok.

— Mit akar? — nézett rám rémülten az orvos. — azonnal menjen dolgozni, nincs munkahelyemre, a CFR vasúti főmunkahelyre és jelentkeztem az orvosnál, hogy beteg vagyok.

— En nem tudok semmiről — kapkodott levegő után az osztályvezető mérnök, amikor munkára jelentkeztem nála. Kezdje meg a munkát és hagyjon nekem békét.

Nyilvánvaló volt, hogy a hajcsárakat, a vezetőségi tagjait megfélemlítte a sziguranca, de a munkások szociális ügyét, megbecsülését vette körül. Hídba próbálták a lefeszített hóhérok elszigetelni a tömegtől, nem sikerült nekik. A dolgozók mégis bennünk, kommunistákban látták tényleges védelmezőjüket, képviselőjüket...

Ezt a rövid történetet mesélte el Biris elvtárs az életéből. Világosan láthatjuk, hogy milyen nehéz körülmények között harcoltak a kommunisták az illegális nehéz években. Harcaikat győzelem koronázták.

A felszabadulást a harc új szakasza kezdődött meg, a szocializmus építésének szakasza. Biris elvtárs fáradságtalanul tovább küzd a dolgozó nép jobb életéért. Mint a párt régi harcosát, Biris Ludovic elvtársat a dolgozók szeretete, megbecsülése kísértélete útján napjainkig...

Török István

I. Chisinevschi elvtárs 50 éves

(Folytatás az első oldalról)

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének

Törvényerejű rendelete

A forradalmi mozgalomban végzett hosszú és eredményes tevékenysége s a népi demokratikus állam megteremtésében és megszilárdításában szerzett kivételes érdemeinek elismeréseként, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége törvényerejű rendelettel

a Szocialista Munka Hőse címet adományozza Iosif Chisinevschi elvtársnak.

PETRU GROZA, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke

A BUNACIU, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára.

Hétfőn délután ünnepség keretében nyújtották át a Szocialista Munka Hőse kitüntetést Iosif Chisinevschi elvtársnak, az RMP KV Politikai Bizottság tagjának, az RMP KV titkárnak 50. születésnapja alkalmából, a forradalmi munkásságában kifejtett hosszú és eredményes tevékenységéért, a népi demokratikus állam megteremtésében és megszilárdításában szerzett kiemelkedő érdemeiért.

Az ünnepségen jelen voltak a következő elvtársak: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, Gh. Apostol, Mogorós Sándor, Emil Bodnarus, Miron Constantinescu, C. Pirvulescu, P. Borila, N. Ceausescu, D. Coliu, Al. Draghici, Fazekas János, S. Bughici, Traian Savulescu akadémikus, professzor, Leonte Rautu, Leontin Salajan vezérőrnagy, Stefan Voitec, Th. Iordachescu, Muzsik Mihály, Ion Pas és A. Bunaciu.

A törvényerejű rendelet felolvasása után dr. Petru Groza elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke átnyújtotta I. Chisinevschi elvtársnak a Szocialista Munka Hőse oklevelét és a Sárló és Kalapács aranyérmét.

Dr. Petru Groza elvtárs üdvözlő beszédében kiemelte, hogy I. Chisinevschi elvtárs egész életét a nép szabadságáért és boldogságáért vívott harcnak szentelte. — Tapasztalataid, harci edzettség — mondta Groza elvtárs — módot nyújt Neked arra, hogy továbbra is a Rád jellemző hűséggel, a nép iránti szeretettel, életed a szocializmus építésének szenteld.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Román Népköztársaság kormányának nevében melegen üdvözölte Chisinevschi elvtársat, hangsúlyozva, hogy a párt és a kormány igen nagyra értékeli a párt megerősítésében s a népi demokratikus rendszer megteremtésében és megszilárdításában szerzett kivételes érdemeit.

Teljes szívünkkel kívánunk Neked — mondta Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs — jó egészséget és munkabírást a párt, a munkásszolgálat és a nép javára, a szocializmus építéséért hazánkban.

I. Chisinevschi elvtárs válaszában ezeket mondta: „Szívből köszönöm a Központi Vezetőségnek, a Politbúrának, a kománynak és a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének a nagy kitüntetést, a Román Népköztársaság kormányát, Chivu Stoica elvtársat, a Nagy Nemzetgyűlés elnökségét, Petru Groza elnök elvtársat, hogy erőmet nem kímélve, megköszönöm az erőfeszítéssel, hiven teljesítem drága pártunk minden megbízását. Drága pártunkért mindig készen állok, készen állok és készen fogok állni a jövőben is minden munkaerőmet és ha kell, életemet is szentelni. (Agerpres.)

Testnevelés és sport

Sakk villámverseny a II. pártkongresszus tiszteletére

A Fl. Rosie Alimentar sportközössége a II. pártkongresszus tiszteletére szombaton és vasárnap nagyszabású sakk villámturnát rendez, amelyre az összes sakkosokat meghívják, függetlenül attól, hogy osztályozott versenyzők-e, vagy sem. A versenyre, amely szombaton délután 5 órakor kezdődik a sportközösség klubhelyiségében (volt Dacia), a helyszínen lehet benevezni. Az első fordulón vesztes sakkosok részére külön, ugynevezett vigaszversenyt rendeznek. A Fl. Rosie Alimentar 15 díjat ajánlott fel a verseny győztesének.

Aradi sportolók eredményei

Az elmúlt napokban rendezték meg Bukarestben az országos egyéni tekebajnokság döntő versenyét, amelynek keretében több aradi tekező, de elsősorban Micoroiu Ioan, az aradi Voinea klubjának versenyzője, ért el nagy sikert. Micoroiu ugyanis úgy a 100, mint a 200 dobásos versenyt megnyerte, 32, illetve 37 versenyző közül. Az aradiak közül a 100 dobásos versenyben Fekete Károly a hatodik, Szabó I. a nyolcadik helyen végzett, a 200 dobásos versenyben pedig Fekete Károly a tizedik. A női versenyben az 50 dobásos kiemelésben Nadas Maria (Fl. Rosie UTA) a második, a 100 dobásosban pedig az ötödik.

Az aradi tornászok szombaton és vasárnap Kolozsváron vendégszereltek a „Városok kupája” utolsó fődol fordulója keretében rendezett versenyen. A mesteriokú férfiak versenyében Botez Mihai a második, az első osztályúak női versenyében pedig Anghel Cornelia ugyancsak a második. A férfiak csapatversenyében Bukarest és Kolozsvár mögött Arad a harmadik, a nők csapatversenyében pedig az aradiak — Temesvárt megelőzve — a negyedik helyen végeztek.

Megkezdődtek a terem kézilabda mérkőzések

Az országos kézilabda szakszövetség kezdeményezésére négy városban terem kézilabda bajnokságot rendeznek, amelyen az ország legjobb csapatai vesznek részt. Bukarestben, Temesváron, Szatmáron és Galacban rendeznek ilyen terem-kézilabda bajnokságokat és az aradi Progresul csapata, amely bekerült az „A”-csoportba, a temesvári bajnokságban szerepel. Az aradiak vasárnap már játszottak is és az U.P. Resica ellen 15:9 (6:5) arányú győzelmet értek el. A Progresul kézilabdázóinak győzelme annál értékebb, mert a játékosok, terem hiányában, egyelőre kénytelenek szabadtéri edzéseket folytatni.

A „Pronosport” 50. számú szelvénye

A „Pronosport” 50. számú december 18-i szelvényén az alábbi sportesemények szerepelnek: I. Hadsereg Közp. Háza—Progresul Nagyvárad (kupaöntő). II. Recoita MAS—Dinamo 6 Bukarest (férfi terem kézilabda). III. Voivodina Novisad—Spartak Subotica. IV. Radnicki Belgrád—Vörös Csillag Belgrád. V. „Sarajevo”—Partizan Belgrád. VI. Velej Mostar—Dinamo Zagreb. VII. Proletar Osijek—Hajduk Split.

VIII. „Zagreb”—Buducnost Titograd. IX. Lyon—Rheims. X. Sedan—Marseille. XI. Lille—Nancy. XII. Strasbourg—Monaco. A Flacara Ploesti—Metalul „23 Aug.” (férfi terem kézilabda). B. Dinamo Obor—Stiinta ICF (férfi terem kézilabda). C. Avintul Codlea—Fl. Rosie Bukarest (női terem kézilabda). D. Stiinta ICF—Fl. Rosie Temesvár (női terem kézilabda).

Időjárás

December 14-én, szerdán változó felhőzet mellett havas eső, kisebb havazás várható, főleg a hegyekben. A hőmérséklet hűs emelkedik és napközben 3–6 fok között, éjszaka

minusz 2, plusz 1 fok között lesz. Gyenge szél. A következő 2 napon változóan idő, a hőmérséklet emelkedése várható.

N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov fogadása a Delhi-i Hajderabad palotában

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

N. A. Bulgaryin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke és N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének tagja december 12-én este fogadást adtak a Delhi-i Hajderabad palotában.

A fogadáson részt vett Randszendra Praszad, India köztársasági elnöke, Dzsavaharlal Nehru miniszterelnök, Szarvapati Radhakrishnan, az Indiai Köztársaság alelnöke, és indiai kormány miniszterei, a minisz-

tériumok főtisztviselői, a hadsereg és a légierő magasrangú tisztjei, a parlament tagjai, politikusok, a közélet képviselői, a diplomáciai testület tagjai, az indiai és külföldi sajtó képviselői, összesen közel ezer vendég.

Szovjet részről a fogadáson megjelentek az N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov kíséretében levő személyek.

A Hajderabad palota és a palota kertje fényárban úszott.

A fogadáson az Indiát látogató

szovjet művészek hangversenyt adtak. A hangverseny után következett az estebéd. N. A. Bulgaryin az estebédén pohárköszöntőt mondott Randszendra Praszad, India köztársasági elnöke egészségére. Praszad elnök K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége elnöke egészségére ültetett poharat. A zenekar eljátszotta India és a Szovjetunió állami himnuszait.

A fogadáson N. A. Bulgaryin és Dzsavaharlal Nehru beszédet mondtak.

A. I. Mikojan fogadta a londoni megytanács küldöttségét

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A. I. Mikojan, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke, december 12-én fogadta a londoni megytanács küldöttségét, amely a moszkvai városi szovjet végrehajtó bizottsága meghívására a szovjet fővárosban tartózkodik.

A megbeszélésen jelen volt M. A. Jasznov, a moszkvai szovjet végrehajtó bizottságának elnöke is.

Kiosztották az 1955. évi Nobel-díjakat

STOCKHOLM. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A stockholmi nagy hangversenyteremben december 10-én ünnepélyesen átadták az 1955. évi Nobel díjakat. A kitüntetettek között van Lamb Kusch amerikai fizikus, V. de Vigneaud amerikai kémikus, H. Theorell svéd orvosprofesszor, Haldan Laxness izlandi író.

Az ünnepség alkalmával mintegy 2000 meghívott gyűlt össze a nagy hangversenyteremben. Jelen volt VI. Gusztáv Adolf svéd király, a királyi udvar és a kormány tagjai, a Riksdag képviselői, a diplomáciai kar számos tagja, a svéd főváros tudományos, kulturális és társadalmi körének képviselői, svéd és külföldi sajtótudósítók.

Indiai-szaudi-arabiai közös nyilatkozat

DELHI. (Agerpres.) — December 11-én nyilvánosságra hozták Delhi-ben Szaudi-Arábia királyának és Nehru indiai miniszterelnöknek közös nyilatkozatát. A nyilatkozat kifejezi, hogy Szaudi-Arábia királyának indiai látogatása során nemhivatalos baráti véleménycsere folytatótt Nehru indiai miniszterelnökkel a legutóbbi nemzetközi eseményekkel kapcsolatban s olyan kérdésekben, amelyek nagy érdeklődésre tarthatnak számot mindkét ország szempontjából.

A közös nyilatkozatból kitűnik, hogy Szaudi-Arábia királyának és India miniszterelnökének ma a legfőbb feladatnak tekintik a világban megvalósuló átalakításokat és a nemzetközi feszültség enyhítését. A két ország mindenben támogatja a békés együttműködést és a világ országai közötti együttműködést.

A nyilatkozat hangsúlyozza a két ország között fennálló baráti kapcsolatokat s hangsúlyozza, hogy a két ország készen áll a barátság megvalósítására a további kulturális, politikai és gazdasági együttműködés útján.

Franciaországban megkezdődött a választási kampány

PARIZS. Az Agerpres tudósítja:

Franciaországban december 13-án hivatalosan kezdődött a választási kampány. Mint ismeretes, a választások határidő előtt, 1956 január 2-re tűzték ki. A választások elé nagy érdeklődéssel tekint a francia közvélemény. Erre mutat az is, hogy lényegesen többen vették fel magukat a választói névjegyzékbe, mint az előző választásokon. Az 1951. évi választásokon 24 és fél millió választó iratkozott fel, míg a mostani választásokra a felíratkozottak száma elérte a 27 milliót.

A burzsoá politikai pártok két-három csoportonként „szövetségre” lépve indulnak a választásokon. A jobboldali pártok két csoportja alakult ki, amelyeket a burzsoá lapok különböző beállítottságú csoportokként igyekeznek feltüntetni.

Egyrészt létrejött a kormánypárti blokk, amelyben részt vesz a radikális párt egy csoportja Faure miniszterelnök vezetésével, a MAPR katolikus párt és egyes gaullista elemek, az úgynevezett szocialista-republikánus csoportjának tagjai.

A második blokk, az úgynevezett Republikánus Front, amelyet baloldaliak tettek fel, — a radikálisok Mendès France volt miniszterelnök vezette csoportjából, a szocialista párt vezetőiből és egyes radikális-szocialista elemekből áll.

A republikánus front megalakítása azt a célt szolgálja, hogy megnevezze a választókat és hogy megakadályozza a kommunizmust, a szocializmust és az összes republikánus erő népi frontjának létrehozását, amely követelmény Franciaország eddigi politikájának gyökeres megváltoztatását, amint ezt az ország lakosságának túlnyomó többsége kívánja.

A sajtó beszámol arról, hogy ti-

zennyele megyében nem sikerült a listakapcsolás a burzsoá politikai pártok között, mert nem tudtak meg egyezni, hogy melyik csoport álljon a lista élén. A választási lista száma megnövekedett. A mostani választásokra 1400 jelölt listát terjesztettek be az 1951. évi 222 listával szemben. A politikai hirmagyarázók nyugtalansággal mutatnak rá arra, hogy a túlsok ista következtében megoszlanak a jobboldali csoportokra adott szavazatok és megvan a lehetőség arra, hogy a franciaországi megyék mintegy kétharmadában egyik lista se kapja meg az abszolút többséget. Ez rendkívül fontos, mert az érvényben levő választási törvény szerint, ha egy lista abszolút többséget kap egy megyében, akkor megkapja az összes mandátumokat, ha viszont egy lista sem kap abszolút többséget, akkor a mandátumok a szavazatok számának arányában oszlanak meg. Minthogy pedig minden megyében igen sok a kommunista választó, az irányos képviselői rendszer — az egyelőre helyes és demokratikus rendszer — érvényét veszíti, ha a választások a jelenlegi helyzetben megvalósulnak.

A kommunista párt, amely számosságban és megítélésben a szocializmus szövetségével, az új baloldali szövetséggel, — sőt a szocialista párt egyes szervezeteivel, amely szembeszegül a szocialista párt vezetőinek határozatával, — az egyelőre áll, amely a francia politikai irányvonalnak gyökeres megváltoztatásáért harcol.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: december 18-ig: Rio Escandido. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: december 18-ig: A mexikói lány. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAC JANOS” mozi: december 18-ig: Déri-né. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: december 18-ig: Rio Escandido. Előadások: 4, 6 és 8 óra.

„UJ IDŐK” mozi: december 18-ig: 6 óra: A háború után. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi: (Gáj): december 14-ig: Szeptembertől. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„DECEMBER 30” üzemi filmszínház december 17-18-ig: A mi bajnokaink. Előadások: 4 és 6 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): december 14-ig: Gyöngyvirágok lombhullása. Előadások: 5 és 7 óra.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): december 13-15-ig: Fanfan la Tulipe. Előadások: naponta 6 óra, vasárnap: 2, 4 és 6 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: (Lippa): december 14-ig: Az én Fábián barátom.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): december 14-ig: A Valoguer-i pék.

„POPULAR” mozi (Naoyzent-miklós): december 14-ig: Argentínától Mexikóig.

A Demokratikus Németország Nemzeti Frontja nyugatnémet bizottságának nyilatkozata

BONN. (Agerpres.)

A Freies Volk című lap jelentése szerint a Demokratikus Németország Nemzeti Frontjának nyugatnémet bizottsága nemrég ülést tartott Herne városban, amelyen részt vettek a különböző nyugatnémetországi pártok képviselői, — közöttük a Németország Szocialista Egyesüppártja, Németország Kommunista Pártja, a Szabad Demokrata Párt, a Német Blokk, az Egyesüppárt, a békéért és

szabadságért küzdő Németek Szövetsége és pártok kívüli személyek. Az ülés résztvevői közös nyilatkozatot adtak ki, amelyben hangsúlyozzák, hogy az európai biztonság biztosításának és a német kérdés rendezésének egyedüli útja, az összes európai országok kollektív biztonsági rendszerének létrehozása, amelyben egyesítésként részt vesznek mindkét német állam.

Az egységesítés érdekében — hangzik a nyilatkozat — a két né-

met államnak rendeznie kell az egymáshoz való viszonyát. Ez azonban csak a két német állam képviselőiből alakult össznémet tanács felállításával lehetséges.

A Demokratikus Németország Nemzeti Frontja nyugatnémet bizottság felhívja Nyugat-Németország lakosságát, erélyesen tiltakozzék Nyugat-Németország újra felgyverzése ellen.

Csu En-laj:

A kínai nép, mint szemelvényét fogja őrlizni a német néppel való barátságot

Nagygyűlés Pekingben az NDK kormányküldöttségének tiszteletére

PEKING. (Agerpres.) — Az Uj Kína hírnökök jelentik:

A Német Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségének kínai látogatása alkalmából december 11-én nagygyűlés volt Pekingben. A fővárosi vállalatok munkásainak, a központi intézmények tisztviselőinek, a tudományos és kulturális élet képviselőinek részvételével.

Viharos taps fogadta az elnökségben helyet foglaló Csu En-lajt, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának elnökét, az NDK kormányküldöttségének tagjait, élükön Otto Grotewohl miniszterelnökkel, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának elnökével és a közéleti személyiségekkel. A zenekar eljátszotta az NDK, majd a Kínai Népköztársaság állami himnuszait.

Pin Csiszen, a pekingi városi népi bizottság elnöke a város lakossága nevében köszöntötte Otto Grotewohl miniszterelnököt és az NDK kormányküldöttségének tagjait, majd a kínai és a német nép barátságának jelképeként zászlót nyújtott át a német küldöttségnek.

Az egybegyűlést melegen fogadták Otto Grotewohl miniszterelnök beszédét. Grotewohl tolmácsolta Wilhelm Pieck elnöknek, az NDK kormányának és népének, valamint

egész Németország békészerető erőinek a pekingi lakossághoz, a Kínai NK kormányához és az egész kínai néphez intézett testvéri üdvözlét.

Otto Grotewohl átadta a kínai kormányának az 1407-ben kiadott nagy kínai enciklopédia kateit, amelyeket eddig a lipcseli könyvtárban őriztek; átadta a kínai népi szavak tíz zászlaját, amelyeket a német militaristák 1900-ban zsákmányoltak.

Csu En-laj, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának elnöke felszólalásában rámutatott arra, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányának ez a baráti megnyilatkozása is a kínai és a német nép megbonthatatlan barátságáról tanus-

kodik. A kínai nép — mondotta Csu En-laj —, mint a szemé fényét fogja őrlizni a német néppel való barátságot.

A gyűlést műsoros előadás követte.

Lothar Bolz, a Német Demokratikus Köztársaság külügyminisztere december 11-én másodszor találkozott Csan Ven-tiannal, a Kínai Népköztársaság helyettes külügyminiszterével.

A tárgyaláson részt vettek a Kínai Népköztársaság különböző állami intézményeinek főtisztviselői és az NDK kormányküldöttségének tagjai.

Otto Grotewohl fogadása

PEKING. (Agerpres.) — Az Uj Kína jelenti:

Otto Grotewohl, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnöke, az NDK kormányküldöttségének vezetője, december 11-én Pekingben fogadást adott. A fogadáson megjelentek: Mao Ce-tung, a Kínai Népköztársaság elnöke, Liu Sao-cl, az

Ossz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottságának elnöke, Csu En-laj, a Kínai NK Államtanácsának elnöke és más kínai vezető személyiségek. Jelen volt Csan Jun-clun, a Kínai NK nagykövete az NDK-ban és P. F. Jügyin, a Szovjetunió pekingi nagykövete. A fogadás meleg, baráti légkörben folyt le.

hogy harcolni fog „minden olyan áramlat ellen, mely a népek közötti fegyveres viszályt törekszik kibővíteni és faji gyűlöletet szít...”. 1936 júniusában az RKP Központi Bizottsága kiáltványt bocsátott ki, melyben rámutatott arra, hogy: „A kommunista párt közös harca hívja fel az elnyomott nemzetiségeket a román néppel, mindkettőjük legdühösebb ellensége, a háborús gyújtogató fasizmus letörésére”.

Gyümölcsöző tevékenységet fejtett ki az RKP irányítása alatt a tömeges antifasiszta harcra való mozgósításában a magyar nép forradalmi nemzeti szervezete, a MADOSZ, a bolgár DRO, az ukrán Vizvolenia, stb. és ezek újságjai, a „Népakarat” és „Székelyföldi néplap”, az Uasove és Svetina, a Vpered, stb.

Az antifasiszta harc tüzeiben meg erősödött a román nép és a nemzeti kisebbségek közötti együttműködés és barátság.

A román nép és a nemzeti kisebbségek legjobb fiainak egysége a párt soraiban, a különböző nemzetiségű dolgozók testvériségének és elvtársi együttműködésének lelkesítő példája volt. Hazánk dolgozói sosem fogják elfelejteni a munkásoktól hőseink és mártírjainak a Kommunista Párt hí fiainak: Ilie Pintilie, Pavel Teacenco, Haja Lifszit, Breiner Béla, Filimon Sirbu, Gheorghe Croseff, Józsa Béla, Petre Gheorghe, Constantin David, Stefan Plavai, Oskó Teréz és mások nagygyó emlékeit, akik életüket adták a nép felszabadításáért, a kizsákmányolás és nemzeti elnyomás felszámolásáért folytatott harcban.

Romániának a Szovjetunió által történt felszabadítása és a fasiszta

Az RMP II. kongresszusának köszöntésére Szemelvények az RKP-nak a román nép és a nemzeti kisebbségek egységéért és testvériségéért vívott harcából

a nemzeti kisebbségek soraiba tartozó munkások és tisztviselők elbocsátását, stb. A reakciós pártok féltékenységgel szemléltek a román nép ellenére az RKP fáradhatatlan munkát végzett a különböző nemzetiségű munkástömegek nemzetközi szellemében való nevelésért és megszervezéséért minden nemzetiségű dolgozó egyetemes harca a kizsákmányoló osztályok ellen. Ilyen példa a maros-völgyi különböző nemzetiségű erdőmunkások 9 héttig tartó sztrájkja 1925-ben, melyet a párt vezetett. A munkás szolidaritás és a munkások közötti nemzetközisége kifejezésre jutott azokban a megsegítési határozatokban is, melyeket a sztrájkolók Bukarest, Galati, Lupény, Brassó, Nagyszombat, Temesvár, Resica, stb. különböző nemzetiségű munkásainak százzalolt kaptak.

A vasutasok és petróleumipari dolgozók hősiess harcai 1933 februárjában dicsőíthető lapot írtak be országunk különböző nemzetiségű dolgozóinak közös felszabadító harcának történetébe. Válaszolva bírálóinak, kik azzal vádolták a román munkásokat, hogy vállalva harcoltak a más nemzetiségű dolgozókkal. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs határozatlan kijelentette a perben: Az öntudatos munkásság nem tesz semmiféle faji vagy nemzetiségi megkülönböztetést. A műhelyekben a román munkás ugyanúgy ezenned, mint a zsidó vagy magyar, és a gyárosok nem veszik figyelembe az elbocsátásoknál és bérbeszálításoknál, vajon a munkások románok vagy sem. Leleplezte a polgári földesuri kormányok szoviszta politikáját. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs ezeket mondta: „A munkásoksztyál nem haladhat a faji gyűlöletnek és a fasisztlásnak az útján”.

A Buhusi textilgyár munkásainak — melynek igazgatóságában egy román és zsidó nagykapitalista

„testvériesen” működött együtt — 1935-ben lefolyt sztrájkja alkalmával a „Schteia” ezeket írta: „Megkísérletet készített a román és a zsidó munkások közé, de sikertelenül... A tökéletes szolidaritással a román, zsidó és más nemzetiségű munkások saját osztályszolidaritásukat állították szembe”.

A román és magyar dolgozóknak a tökéletes szolidaritás kizsákmányolás elleni egyesült harcának egyszerű példája a Gyimes-völgyi parasztok ezreinek 1934 októberében indított hazaigazgatása, melyet az RKP tartományi bizottsága, I. Ranghef elvtárs révén vezetett. A birtokosok és kulákok rablócsellekedet, a polgármesterek és csendőrök önkényeskedéseivel segítségükkel koldushotrá jutott sok ezer gyimesi, facsádi, alsó- és felsőluncai paraszt vette körül a város házákat és rákényszerítette a hatóságokat a szegényparasztok házaiból elvitt tárgyak visszaadására. Az RKP illegházai újsága, a „Noi vrem pamint” rámutatott arra, hogy a román parasztsok cselekvésen vettek részt a magyar parasztsok által indított harcban. Azt mondták: „Mi, minden nemzetiséghez tartozó parasztsok, testvérek vagyunk és egymásbarátságunk kell ösztönözzük. Mi közzük hozzá, ha az a csendőr, aki elviszi a dolgozókat és az a pénzügyminiszter, akinek a számára elveszik a románok. Az ördögbe az ilyen román urakkal és bérencelkel, akik kilopják barmainkat az istállóból”.

Az ország fasisztlásának korszakában kötötték meg a párt vezetése alatt az „Eksfront” (az RKP-vel az antifasiszta harc hosszú éveit követően) együttműködő dolgozó paraszt-szervezet) és a MADOSZ — a magyar népi tömegek harci szervezete — közötti harci egyezményt. Az 1935-ben kidolgozott közös programjában a két szervezet vállalta

diktatura megdöntése fordulatot jelentett hazánk történetében és ugyanakkor új távlatokat nyitott a nemzeti kérdés demokratikus megoldása előtt. A fasiszta diktatura megdöntése után első hónapokban a párt keresztül-vált a szoviszta jellegű törvények hatályon kívül helyezéséért és az 1945 február 7-i nemzetiségi statum elfogadásáért.

Csak az RKP határozottságának eredményeképpen vetettek véget a király és a reakciós többségű kormány ellenállásával dacolva, az úgynevezett nemzeti parasztpárti gardák 1944 őszén Erdélyben elkövetett mészárlásainak. Ezek a gardák Szarajajtán, Hermanon, Sepiszentgyörgyön, Csikszentdomokoson, Gyergyószentmiklóson az emberek tömegeit lökték agyon vagy vágták le báttával a fejüket. A dolgozók nem feleadték el, hogy ezeket a vadállatias ostromokat Maniu közvetlen védnöksége alatt hajtották végre, aki 1944 augusztus 23-ika után ünnepélyesen fogadta a nemzeti parasztpárt soraiba, a Horia Sima vezette legionárius bandák maradványait. 1944 november 16-án a nemzeti parasztpárti hivatalos lapja, a „Dreptatea” közölte Maniu köszöntő szavát: „Önkéntes gardista bajtársakhoz” azért a „hazafiasságért” melyet a „végezh vitt cselekedetnek szenteltek”.

A különböző nemzetiségű dolgozók pártvezette egyesült harca a népi hatalom felállításához vezetett. Az egész politikai hatalom meghódítása a dolgozók részéről határozott jelenlét a nemzeti kisebbségekkel szembeni állami politikát illelőleg is. A párt és az 1945 március 6-án uralomra jutott kormány, történelmünk folyamán először valóította meg a román nép és a nemzeti kisebbségek teljes jogegyenlőségét.

A különböző nemzetiségű dolgozók e nagy vívmányának védelmében a párt következetesen szétvált minden kísérletet, mely nemzeti egyenlenséget akart keltetni. Példamutató az RKP Központi Bizottságának az a határozata, melyben nyilvánosan leleplezte és szétvált Patrascanu imperialista ügynök nacionalista

mesterkedéseit. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs fejtegetéseit az RKP Központi Bizottságának bővített ülésén 1946 júliusában a „Román Kommunista Párt állásfoglalásáról a szoviszta és revizionista áramlatokkal szemben”, valamint az RMP Központi Vezetőség politikai irányításáról 1948-as határozata a nemzetiségi kérdéssel, hatalmas fegyvert jelentettek a nacionalista mesterkedések megsemmisítésében és a különböző nemzetiségű dolgozók harci egységének megszilárdításában.

A román Népköztársaság Alkotmánya előírja, hogy „A dolgozóknak, a Román Népköztársaság polgárainak nemzetiségi vagy faji különbségre való tekintet nélkül, biztosítják a teljes egyenlőséget a gazdasági, politikai és kulturális élet minden területén”. Minden szoviszta, fajgyűlöletet szító vagy nacionalista propaganda-kísérletet a törvény szigorúan büntet.

A román nép fiai mellett a nemzeti kisebbségek fiai vezető állásokat foglalnak el az államgépvezetésben és gazdasági téren. A nemzeti kisebbségek soraiból 77 képviselőt választottak a Nagy Nemzetgyűlésbe, több mint 13.000 néptanácsai képviselőt és a népi üldöklő ezreit.

A nemzeti kérdés pártunk által történt, a marxi-lenini elvek alapján való megoldásának ékesen szóló bizonyítéka a Magyar Autonóm Tartomány létrehozása. Az ország minden tartományának gazdasági fejlődését követve, a párt és a kormány gondoskodik a nemzeti kisebbségek által lakott tartományok gazdasági és kulturális felemelkedéséről. Ezeknek a vidékeknek különösen mostoha sors jutott a polgári uralom idején.

Soha a múltban a román nép és a nemzeti kisebbségek kulturális nem ismert olyan felvirágozást, mint ma, a népi hatalom támogatása folytán. Néhány ezer elemi, középiskola és 13 egyetemi kar működik a nemzeti kisebbségek nyelvein. Külön kiadók, színházak, rádióadások, a kultúrát honok ezrei szolgálják kulturális felmelegedésüket. A nemzeti kisebbsé-

gek művészete és irodalma hatalmas fejlődésnek indult és ezáltal hozzájárult egész dolgozó népünk közös kulturális gazdagításához.

A Román Népköztársaság különböző nemzetiségi dolgozói hálásak a pártnak és a kormánynak azért az atyai gondoskodásért, melyet irántuk tanusít és a közös haza iránti forró szeretetük az új élet megteremtéséért folytatott alkotó munkájuk lendületével bizonyítják.

A román nép és a nemzeti kisebbségek között megteremtett megbonthatatlan egység és testvériség népi demokratikus államunk barátságának és belső összetartásának kiapadhatatlan forrása.

A párt állandóan igazolja dolgozó népünk előtt, hogy a nemzetiségi kérdés demokratikus megoldásában a dolgozók hazafias és nemzetközi szellemében való nevelésében elért eredmények nem vezethetnek a polgári nacionalizmus megnyilvánulásaihoz szembeni éberség csökkenéséhez. Egy pillanatra sem feledkezhetünk meg arról, hogy az agresszív imperialista körök, valamint az országban belüli ellenséges elemek nem riadnak vissza a legújabb és legállokbabb kísérletektől sem, hogy az emberek tudatában az évszázadok folyamán az uralkodó osztályok részéről elhínlott nacionalista előítéletek felélesszék. Eppen ezért a párt minden dolgozót felhív, harcoljon a román nép és a nemzeti kisebbségek testvériségének álakalmazását célzó bármely kísérlet, bármilyen nemzeti elszigetelési irányzat ellen, a különböző nemzetiségű dolgozók kölcsönös segítségét és elvtársi együttműködését konkrét formáinak kifejezéséért.

A Román Népköztársaság minden nemzetiségű dolgozója lelkesen készül a párt kongresszusára, azzal a ezilárd elhatározással, hogy békés alkotó munkájában elért új sikerekkel járuljon hozzá a közös haza felvirágoztatásához és megerősítéséhez, a dolgozók jólétének megteremtéséhez.

Megjelent a „Schteia” 3458. számában.